

೩೪ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಪರಾಶರ ಋಷಿಗಳು ಆ ಕಾಶ್ಮೀರ ದೇಶದ ರಾಜನಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದರು ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ||೧|| ಮತ್ತು ರಾಜ-ಮಂತ್ರಿಸುತರ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿತ್ತರಿಸಿ ಮಧುರ ವಾಣಿಯಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ||೨|| ಅದರಿಂದ ರಾಜನು ಸಂತುಷ್ಟಮನಸ್ಸನಾಗಿ ಋಷಿಯು ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದನು. ಮತ್ತು ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳತೊಡಗಿದನು. ||೩|| ಅರಸನು ಋಷೀಶ್ವರರನ್ನು ಕುರಿತು- “ಸ್ವಾಮಿ! ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಣ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತ ಪುಣ್ಯವು ಒದಗಿತೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದಿರಿ. ||೪|| ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಆ ಪುಣ್ಯವಶದಿಂದ ಆ ಅಜ್ಞ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ರಾಜಪದವನ್ನು ಹೊಂದಿದವು. ||೫|| ಈಗ ಅವರು ಜ್ಞಾನವಂತರು. ಈಗ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವರು. ಇದರ ಲಕ್ಷಣವು ಮುಂದೆ ಆದೇಂತು ತೋರುವುದು? ||೬|| ಭೂತ-ಭವಿಷ್ಯ-ವರ್ತಮಾನಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಕಾಲಗಳ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞರಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ನೀವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಮಗನ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಯ ಮಗನ ಮುಂದಾಗುವ ವೃತ್ತವನ್ನು ವಿತ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ||೭|| ಅರಸನ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಋಷಿಯು ಆ ಇಬ್ಬರು ಕುಮಾರರ ಅಪೂರ್ವ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದನು. ||೮|| ಋಷಿಯು ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು- “ಅರಸೇ! ಮುಂದಾಗುವ ಮಗನ ವೃತ್ತವನ್ನು ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೇಳುವಿಯಷ್ಟೆ! ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ನೀನು ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ

ಮುಳುಗುವಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದೆಂತು?" ||೯|| ಎಂದನು. ಆಗ ಅರಸನು- "ಸ್ವಾಮಿ! ಅದೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಹೇಳುವ ಕೃಪೆಯಾಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಾತ್ಕಾಲವೇ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಮನ್ನು ದುಃಖ ದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವವನಾದರೂ ನೀನೇ ಆಗಿರುವಿ" ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ||೧೦|| ಹೀಗೆನ್ನಲು ಋಷಿ ಶ್ವರನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು- "ಅರಸೇ ! ಕೇಳು. ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷದ ಆಯುಷ್ಯ ವುಂಟು. ||೧೧|| ಆ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಏಳು ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿವೆ. ಇಂದಿಗೆ ಎಂಟನೆಯ ದಿನ ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಮರಣವು ಉಂಟಾಗುವುದು." ||೧೨|| ಋಷಿಯ ವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತತ್ ಕ್ಷಣವೇ ರಾಜನು ಮೂರ್ಛಿತನಾದನು. ಕೆಲ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದಿದ್ದು, ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ ಅಳತೊಡಗಿದನು. ||೧೩|| ಮತ್ತು ಆ ದುಃಖದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳದೊಡನೆ, ಋಷಿಯ ಕಮಲಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ "ತಪೋಧನನೆ ! ನಾನು ನಿನಗೆ ಶರಣಾಗತನು. ರಕ್ಷಿಸು, ರಕ್ಷಿಸು" ||೧೪|| ಎಂದು ಹಲವು ವಿಧದಿಂದ ದುಃಖ ಸುತ್ತು, ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠನ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಸಹಿತನಾಗಿ ಋಷಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ||೧೫|| ಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ಪರಾಶರನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು - "ಜಗದ್ಗುರುವಾದ ಉಮಾಕಾಂತ ಶಿವನಿಗೆ ಶರಣುಹೋಗಬೇಕು. ||೧೬|| ಮನಸ್ಸಿಗುಂಟಾದ ಭಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು. ಇನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರು. ಆ ಶೂಲಪಾಣಿಯು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನು. ಅವ ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸು. ||೧೭|| ಕಾಲನನ್ನು ಗೆದೆಯಲು ಒಂದು ಉಪಾಯವುಂಟು. ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಸಾಧ್ಯಂತ ವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ. ಒಮ್ಮನದಿಂದ ಕೇಳು. ||೧೮|| ಸ್ವರ್ಗ-ಮತ್ತು ಪಾತಾಳಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಲೋಕ ಗಳಿಗೆ ಶಂಕರನು ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ದೇವನಾಗಿರುವನು. ಆತನು ನಿಷ್ಕಲಂಕನು, ಚಿದಾನಂದ

ಸ್ವರೂಪನು. ||೧೯|| ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ದೇವನು ರಜೋಗುಣರೂಪಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ||೨೦|| ಸೃಷ್ಟಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಆ ವೇದಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಆತ್ಮತತ್ತ್ವ ರಹಸ್ಯವು ತುಂಬಿರುವ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ||೨೧|| ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಸಾರವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ||೨೨|| ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯದ ಮಹಿಮೆಯು ಹೇಳಲು ಅಗಮ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ನಾಶದ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವದು. ||೨೩|| ಶಿವಾತ್ಮಕವಾದ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವು ಪರತತ್ತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ. ಚತುರ್ಮುಖನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು, ವೇದಗಳ ಮತದಿಂದ ವಿಶ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ||೨೪|| ಆ ನಾಲ್ಕೂ ಮುಖದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗಿರುವ ಮುಖದಿಂದ ಯಜುರ್ವೇದವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದನು. ||೨೫|| ಆ ಯಜುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಸಾರವೆಂದೆನಿಸಿದ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಮುನಿವರರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ||೨೬|| ಎಲ್ಲ ದೇವ. ಋಷಿಗಳು, ಅತ್ರಿ, ಮರೀಚಿ ಮೊದಲಾದವರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳು ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಆಗ ಹೇಳಿದನು. ||೨೭|| ಅದನ್ನೇ ಋಷಿಗಳು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕಲಿಸಿದರು. ||೨೮|| ಮುಂದೆ ಅವರೆಲ್ಲರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು-ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿದರು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೂ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಹಬ್ಬಿತು. ||೨೯|| ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂತ್ರವು ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬೇಗನೆ ತರಸ್ಸನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು. ಮತ್ತು ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಬೇಗನೆ ದೊರಕುವವು. ||೩೦|| ಹಲವು

ಬಗೆಯ ಪಾತಕಗಳನ್ನು, ಮಹಾದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿ, ರುದ್ರಸೂಕ್ತದ ಆವರ್ತನೆಗಳಿಂದ ಅವೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಗುವುವಲ್ಲದೆ, ಅವನೇ ಪರಮಪದವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ||೩೧|| ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಇನ್ನೊಂದು ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವನು. ಅದೆಂದರೆ ಮಹತ್ತಾದ ದೇವತೀರ್ಥ.* ಅದರಿಂದ ಸ್ನಾನ-ಪಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ||೩೨|| ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಕರ್ಮಗಳು ದೂರಾಗುವವು. ಸಂಸಾರವು ನಾಶವಾಗುವುದು. ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಭಜಿಸುವವರೇ ಈ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವರು. ||೩೩|| ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ಕರ್ಮವನ್ನೇ ಮಾಡಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ದುಷ್ಕರ್ಮವನ್ನೇ ಮಾಡಿರಲಿ, ಬಿತ್ತಿದ್ದನ್ನೇ ಬೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು. ||೩೪|| ಸೃಷ್ಟಿ ಧರ್ಮದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿರುವನು. ಎದೆಯ ಭಾಗದಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಬೆನ್ನಿನ ಭಾಗದಿಂದ ಅಧರ್ಮವನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು. ||೩೫|| ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯವಂತರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದುವರು. ಅಧರ್ಮದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವವರು ಪಾಪರೂಪಿಗಳು. ||೩೬|| ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ ಮತ್ತು ಮತ್ಸರ ಇವು ಅಧರ್ಮದ ಮಕ್ಕಳೆಂದೂ † 'ನರಕನಾಯಕ'ರೆಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಡುವವು. ||೩೭|| ಗುರುತಲ್ಪ ಗಮನ, ಸುರಾಪಾನ, ಚಾಂಡಾಲಿನಿಯರ ಸಂಗ, ಆಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಮುಕ ವೃತ್ತಿ, ಇವೆಲ್ಲ ಗುಣಗಳುಳ್ಳವರು ನರಕದ ಪ್ರಧಾನರು. ||೩೮|| ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ವಧಿಸಿದವನು, ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲಾದ ಪಾತಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು,

*ರುದ್ರದೇವತೀರ್ಥ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

† ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣದ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರ ಖಂಡದಲ್ಲಿ- ಅಧ್ಯಾಯ ೨೦ ರೊಳಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಮಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವವನು ||೩೯|| ಇವರೆಲ್ಲ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರು- ಮಕ್ಕಳು- ಎಂದು ಇವರಿಗೆಲ್ಲ
ಕ್ರೋಧಸುತರೆಂದು ಅನ್ನುವರು ||೪೦|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮತ್ತು ದೇವರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವವರು,
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಮರಳಿಕೊಡದಿರುವುದು, ಅದರಂತೆ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಕದಿಯುವವರು,
ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಲೋಭಪುತ್ರರೆಂಬ ಹೆಸರು. ||೪೧|| ಇಂತು ಎಲ್ಲ ಪಾತಕಗಳನ್ನು ಯಮನು ನಿರೂಪಿಸಿ
ದನು. “ನೀವು ಮೃತ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಗುಣಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು; ನಿಮ್ಮ ಗುಣಗಳ
ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಬೇಕು ||೪೨|| ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಎಲ್ಲ ಉಪಪಾತಕಗಳನ್ನು ಸೇವಕರೆಂದು ಕಳಿಸುವೆನು. ಭೂಮಿಯ
ಮೇಲೆ ಇರುವವರನ್ನೆಲ್ಲ, ನೀವು ನರಕಕ್ಕೆ ದೂಡಬೇಕು.” ||೪೩|| ಹೀಗೆಂದು ಯಮಧರ್ಮನ ಆಜ್ಞೆ
ಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಪಾತಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದವು. ಆದರೆ ರುದ್ರಜಾಪ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿ ಓಡಿ
ಹೋದವು. ||೪೪|| ಯಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಮಹಾಪಾತಕಗಳೆಲ್ಲವು — “ನಾವು ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಯ
ಚಕಿತರಾಗಿ ಬಂದೆವು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದವಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿದವು. ||೪೫||
“ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಜಯಜಯಕಾರವಿರಲಿ. ನಾವು ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞಾಂಕಿತರಾದ ಸೇವಕರು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯು
ತ್ರಿಭುವನಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದು ನಾವು ಬಹಳೇ ಭಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆವು. ||೪೬|| ತಮ್ಮಿಂದ
ನಿರೂಪಿತವಾದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲೆಂದು ನಾವು ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ರುದ್ರಜಾಪ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು
ಬೆಂಕಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೆಯೇ ಸಿಲುಕಿ ಬೆಂದು ಹೋದೆವು ಎಂಬಂತಾಯಿತು ನಮಗೆ ||೪೭|| ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ
ನಿಲ್ಲಲು ಈಗ ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದು. ಸ್ವಾಮಿ! ರುದ್ರಜಾಪ್ಯವನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ನಾವು ಬೆಂದು ಹೋಗು
ತ್ತೇವೆ. ||೪೮|| ಊರೂರಿಗೆ, ನದೀ ತೀರಗಳಲ್ಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವಸತಿಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಮಹಾನಗರಗಳಲ್ಲಿ, ದೇವಾ

ಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಜಾಪ್ಯ ಮಾಡುವರು. ||೪೯|| ನಮಗೆ ಇನ್ನು ಅದಾವ ಗತಿ ? ನಾವು ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆವು. ನರರು ರುದ್ರಜಾಪ್ಯ ಮಾಡುವ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೋಗುವದು ಅಸಾಧ್ಯವು. ||೫೦|| ನಾವು ಮಾನವರ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ ಅವರಿಂದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಹಚ್ಚುವೆವು. ಅದರಿಂದ ಮಾನವನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮಹಾ ದೋಷಿಯಾಗುವನು. ||೫೧|| ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳಿಂದಲೂ ಪಾಪಮುಕ್ತನಾಗದವನು-ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ಈ ರುದ್ರಜಪದಿಂದ ಪುಣ್ಯವಂತನಾಗುವನು. ||೫೨|| ಅತ್ಯಂತ ಪಾಪಿಯಾದವನು ಒಂದು ಸಲ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಜಪಿಸಿದರೆ, ಆತನು ಅದೆಂತು ಪುಣ್ಯವಂತನಾಗುವನು ? ಸ್ವಾಮಿ ! ಯಮರಾಯನೆ ಹೇಳಬೇಕು. ||೫೩|| ಅಂತಹ ಮಹಾಘೋರ ಪಾಪಿಯಾದವನು ಪುಣ್ಯವಂತನಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸುವದೆಂತು ? ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾಗುವದು. ||೫೪|| ರುದ್ರಜಾಪ್ಯವೆಂದರೆ ಕಾಳಕೂಟ ಮಹಾವಿಷದಂತೆ ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಲು, ನಾವು ಅಸಮರ್ಥರಾದೆವು. ||೫೫|| ರುದ್ರಜಾಪ್ಯ ವಿಷವನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಲು ನೀನೇ ಸಮರ್ಥನು. ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು, ರಕ್ಷಿಸು,” ಎಂದು ಪಾತಕಗಳು ವಿನಂತಿ ಸುವವು. ||೫೬|| ಪಾತಕಗಳು ಇಷ್ಟನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದವು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಯಮನು ತಲೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದನು. ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಕಡುಕೋಪದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ||೫೭|| ಬ್ರಹ್ಮನ ಹತ್ತರ ಯಮ-ಧರ್ಮನು ಹೋದನು. ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸತೊಡಗಿದನು. “ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಚತುರ್ಮುಖನೆ ! ಕಮಲವನ್ನು ಆಸನಗೊಳಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೆ ! ನಿನಗೆ ಜಯಜಯಕಾರವಿರಲಿ. ||೫೮|| ನಾವು ನಿನಗೆ ಶರಣಾಗತರು. ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವರು. ನರಕಸಮುದ್ರವಿರುವ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪಾಪಿ

ಗಳಾದ ಜನರನ್ನು ತರುವವರು. ||೫೯|| ಮಹಾಪಾತಕಿಯಾದ ನರನನ್ನು ತರಲು, ದೂತರನ್ನು ಕಳಿಸುವಿ. ಆದರೆ ರುದ್ರಜಾಪ್ಯದಿಂದ ಪಾತಕಿಯು ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯಾಗಿಬಿಡುವನು. ||೬೦|| ಮಹಾಪಾತಕಿಗಳೂ ಅತಿದೋಷಿಗಳೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು. ಪಾತಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನರಕಸಮುದ್ರವು ಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆ. ||೬೧|| ನರಕವೆಲ್ಲವೂ ಸೂನ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ನಿಷ್ಪಲವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ! ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೇ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ||೬೨|| ಮಾನವರಿಗೆ ನೀವಾಗಿಯೇ ಸ್ವಾಮಿತ್ವದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವೆಂಬ ನಿದಾನವನ್ನು ಅದೇನು ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟಿರಿ? ||೬೩|| ದೇವಾ! ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ ಮಾಡಲು ನೀನೇ ಸಮರ್ಥನು. ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವು ಹೋಯಿತು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು, ಕಾಪಾಡು ||೬೪|| ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾನವರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಪಾತಕಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ರುದ್ರಜಾಪ್ಯವೆಂಬ ಮಹಾವಿಷವು ಪಾತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮಗೊಳಿಸುವದು” ||೬೫|| ಇಂತು ಯಮಧರ್ಮನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ ತನ್ನ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅರುಹಿದನು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಯಮನಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದನು. ||೬೬|| “ಅಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ದುರ್ಮದಿಂದಲೂ ರುದ್ರಜಾಪ್ಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ತಮೋಗುಣಿಗಳಿಗೆ, ನಿಂತುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲವೆ ಮಲಗಿ ಪರಿಸುವವರಿಗೆ ||೬೭|| ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಾತಕವು ಅಂಟುವುದು. ಅಂತಹರನ್ನು ನೀವು ಬೇಗನೆ ದಂಡಿಸಿರಿ. ಒಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿ ಭಾವನೆಯಿಂದ ರುದ್ರಜಾಪ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವವರನ್ನು ||೬೮|| ನೀವು ಬಾದಿಸಕೂಡದು. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಿಸುವ ರುದ್ರಜಾಪ್ಯದಿಂದ ಬರುವ ಪುಣ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯವು ಅದಾವುದು? ||೬೯|| ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಮಾಡಿದವರು ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವರು. ಅಂತಹರ ಪಾಪದ ನಿವಾ

ರಣೆಯು ರುದ್ರಜಾಪ್ಯದಿಂದಾಗುವುದು ||೨೦|| ಹೀಗೆ ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಯಾದವನು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ರುದ್ರಜಾಪ್ಯ ಮಾಡಲು ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ದೂರಾಗಿ ಅವನು, ದೀರ್ಘಾಯುಷಿಯಾಗುವನು ||೨೧|| ತೇಜ, ಬಲ, ವೀರ್ಯ, ಧೈರ್ಯ, ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಸಂಪತ್ತು ಇವೆಲ್ಲವೂ ರುದ್ರಸೂಕ್ತವನ್ನು ಜಪಿಸಲು ಬೆಳೆಯುವವು. ಯಮಧರ್ಮನೇ! ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು ||೨೨|| ರುದ್ರಜಾಪ್ಯದಿಂದ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಸುವರು. ಅದೇ ಉದಕವನ್ನು ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನ-ಪಾನ ಮಾಡುವರೋ ||೨೩|| ಅವರಿಗೆ ಮರಣದ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಅಶ್ಚರ್ಯದ ಮಾತೆಂದರೆ, ರುದ್ರಜಾಪ್ಯದಿಂದ ದೇಹವು ಪುಣ್ಯಮಯವಲ್ಲದೆ ಚಿರಂ ಜೀವಿಯಾಗುವ ಫಲವುಂಟು ||೨೪|| ರುದ್ರಸೂಕ್ತವನ್ನು ಜಪಿಸಿದ ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವು ಹೆದರುವುದು. ಮತ್ತು ಅವನು ಭವಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪಾರಾಗುವನು. ||೨೫|| ಒಂದು ನೂರು ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕದಿಂದ ಮಹೇಶನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವರು ಶತಾಯುಷಿಗಳಾಗುವರು. ಅದರಂತೆ ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು ||೨೬|| ಹೀಗೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ನಿನ್ನ ದೂತರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ರುದ್ರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಬಾಧಿಸಕೂಡದೆಂದು ತಿಳಿಸು” ಎಂದನು ||೨೭|| ಬ್ರಹ್ಮನು ಹೇಳಿದ ಸಂತಿಗಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಯಮನು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳಿದನು. ಹೀಗೆಂದು ಪರಾಶರ ಋಷಿಗಳು ರಾಜನಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದರು ||೨೮|| ಈಗ ನಿನ್ನ ಮಗನ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವೆ. ರುದ್ರಸೂಕ್ತಮಂತ್ರದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಆವರ್ತನೆಯಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬೇಕು. ||೨೯|| ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳ ವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಮಗನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಬಾಳುವನು. ಅಮರನಾಥನಾದ ಇಂದ್ರನಂತೆ ಧುರಂಧರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವನು ||೩೦|| ಆತನ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಗೆ ಎಂದೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ, ನಾಶವಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಮಗನು ವೈರಿಗಳಿಂದಲೂ ಅನ್ಯ ಬಗೆಯಿಂದಲೂ

ಕಂಟಕವಿಲ್ಲದೆ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುವನು ||೮೦|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು, ನೂರಾರು ಜನ ಪುಂಡಿರರನ್ನು, ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು, ಯಜ್ಞನಿಷ್ಠರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಬೇಕು ||೮೧|| ಇಂತಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸ ಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಮಗನ ಆಯುಷ್ಯವು ಬೆಳೆಯುವುದು. ತತ್ ಕಾಲವೇ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದು ||೮೨|| ಇಂತು ಪರಾಶರ ಋಷಿಗಳು ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ರಾಜನು ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಆಗ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದನು ||೮೩|| ಪರಾಶರ ಗುರುಗಳು ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕಾಗಿ ಎಂತಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಅಂತಹ ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ವಜ್ಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಭದ್ರಸೇನರಾಜನು ಕರೆಯಿಸಿದನು ||೮೪|| ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಕಬ್ಬಿನ *ರಸದಿಂದ ತುಂಬಿದ ನೂರಾರು ಕುಲಶಗಳಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದರು ||೮೫|| ಅದೇ ಪವಿತ್ರವಾದ ಜಲದಿಂದ ದಿನಾಲೂ ಮಗನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವರು ಇದರಂತೆ ಏಳು ದಿನ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರು ||೮೬|| ಏಳು ದಿನ ಅವಧಿ ಮುಗಿದೊಡನೆ ರಾಜಪುತ್ರನಿಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆಯು ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರಲು, ಪರಾಶರರು ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ||೮೭|| ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಂಡವುಳ್ಳ ಅದ್ಭುತಾಕಾರದ ಮಹಾಪುರುಷನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ||೮೮|| ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತಹ ದೊಡ್ಡ ದವಡೆಗಳುಳ್ಳ ಮಹಾ ದೂತರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ರುದ್ರಸೂಕ್ತವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ||೮೯|| ಆ ರಾಜಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತೀರ್ಥಜಲವನ್ನೂ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಕುವದನ್ನು ದೂರಿನಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತರು. ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವರಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ||೯೦|| ಅದಾಗ್ಯೂ

* ಕಬ್ಬಿನ ರಸದ ಅಭಿಷೇಕವು ಆಯುಷ್ಯವರ್ಧನದ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಉಪಾಯವಿದೆ.

ಅವರು ರಾಜಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ಮಹಾಪಾಶವನ್ನು ಚಲ್ಲಲು ಬಂದರು. ಆಗ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಂಡವುಳ್ಳ ಶಿವ
 ದೂತರು ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆದುಹೋದರು. || ೯೨ || ಭಯಚಕಿತರಾದ ಯಮದೂತರು ಬೇಗನೆ ಓಡಿ
 ಹೋದರು. ವೇದಪುರುಷರೂಪರಾದ ಶಿವದೂತರು ಅವರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದರು. || ೯೩ || ಈ ವಿಧವಾಗಿ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠರು ಆ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ವೇದಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಆಶೀರ್ವಚನ
 ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು || ೯೪ || ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಎಚ್ಚತ್ತನು. ಸ್ಥಿರ ಮನದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.
 ಅದರಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. || ೯೫ ||
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಣಬಡಿಸಿದನು. ತಾಂಬೂಲ, ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನು
 ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದನು. || ೯೬ || ಮಹಾರಾಜನು ಸಂತೋಷಿತನಾಗಿ ಆನಂದವಾದ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಯನ್ನು ನೆರೆ
 ಯಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ಉಚಿತಾಸನಗಳಲ್ಲಿ, ಪರಾಶರ ಮಹಾಋಷಿಗಳನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿ
 ರಿಸಿದನು. || ೯೭ || ರಾಜನು ಹೆಂಡತಿ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರ ಮಕ್ಕಳುಗಳೊಡನೆ ಊಟ ಮಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ಸಭೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತನು. ಆಗ ಮಹಾನಂದವು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. || ೯೮ || ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನ
 ಮಗನಾದ ನಾರದ ಮುನಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಬಂದನು ಆಗ ಅರಸನು ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಭಿವಂದಿ
 ಸಿದನು. || ೯೯ || ಬಹುವಿಧ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು. ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಕೈಮುಗಿದು
 ನಿಂತುಕೊಂಡು ವಿನಯದಿಂದ || ೧೦೦ || ನಾರದ ಋಷಿಗಳಿಗೆ— “ಸ್ವಾಮಿ ! ನೀನು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಸಂಚಾ
 ರಿಯು. ವಿಶೇಷವಾದ ವಾರ್ತೆಯೇನು ? ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಂಗತಿಯೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ನಿರೂಪಿಸು
 ವುದಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. || ೧ || ನಾರದನು ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು— “ಅರಸನೇ !

ಢುಹಾಪಾಶವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಲು ಬರಲು ದಂಡಹಸ್ತದ ಶಿವದೂತರು ಹೊಡೆಯುಹೋದರು. (೯೯)

ನಾನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ಬರುವಾಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡೆನು. ||೨|| ಮೃತ್ಯು ದೈವತವು ತನ್ನ ದೂತರೊಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಒಯ್ಯಲು ಬಂದನು. ಆಗ ಕೂಡಲೆ ಶಿವ ದೂತರು ಬಂದು ಆ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದರು. ||೩|| ಯಮದೂತರು ಓಡಿಹೋಗಿ, ಯಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು “ಶಿವದೂತರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಡಿದರು. ಭೂಮಿಗೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು” ||೪|| ಯಮನು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಹೊರಟು, ವೀರಭದ್ರನ ಹತ್ತರ ಹೊರಟನು. “ಸ್ವಾಮಿ ! ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ನನ್ನ ದೂತರನ್ನು ಬಡಿದ ಕಾರಣ ವೇನು ? ||೫|| ತನ್ನ ಕರ್ಮಾನುಬಂಧದಂತೆ ರಾಜ ಪುತ್ರನು ಗತಾಯುಷಿಯಾಗಿರುವನು. ಅಂತಹನನ್ನು ಕರೆ ತರುವಾಗ ಶಿವದೂತರು ನನ್ನ ದೂತರನ್ನು ಬಡಿದ ಕಾರಣವೇನು?” ||೬|| ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ವೀರಭದ್ರನು ತೀರ ಉದ್ರಿಕ್ತನಾದನು. ಮತ್ತು - “ಆ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಾವಧಿ ಆಯುಷ್ಯವುಂಟು ||೭|| ನೀನು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಲ್ಲ. ಸುಳ್ಳೇ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿದಿ. ನಿನ್ನ ದೂತರು ಜೀವಂತ ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಶಿವದೂತರು ಕೃಪೆ ಮಾಡಿರುವರೆಂದು ನಂಬು. ||೮|| ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಗೊತ್ತಾದ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸೋಣ ಎಂದು ದೂತರನ್ನು ಕಳಿಸಿ, ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನನ್ನು ಬರವಾಡಿಕೊಂಡನು ||೯|| ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಅವನು ಲೆಕ್ಕದ ಪತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದನು. ಆ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ||೧೦|| ಆದರೆ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಅವನ್ನು ಕೂಡು ಯಮನು ಶಂಕಿತನಾಗಿ, ಸ್ವಾಮಿ ! ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೧೧|| ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ಮಂದಿಸಿ, ಯಮನು ಮರಳಿ ಹೋದನು. ತಾನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಂದಿರುವದಾಗಿ ನಾರದನು ಹೇಳಿದನು. ||೧೨|| ರುದ್ರಜಾಪ್ಯದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಗನ ಆಯುಷ್ಯವು ಬೆಳೆ

ಯಿತು. ಪರಾಶರ ಗುರುವಿನ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಗೆದ್ದನು.” ||೧೩|| ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾರದರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಪರಾಶರ ಮುನಿಯಾದರೂ ರಾಜನ ನಿರೋಪವನ್ನು ಪಡೆದು ತೆರಳಿದರು. ||೧೪|| ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಅರಸನು ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದನು. ಹರ್ಷನಿರ್ಭರತೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಧುರಂಧರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೫|| ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯದ ಮಹಿಮೆಯು ಇಂತು ಅಗಾಧವಾಗಿದೆ. ರುದ್ರಜಾಪ್ಯದಿಂದ ಗುರು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಕಾಲಯಮನಿಗೆ ಹೆದರುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೧೬|| ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನನ್ನು ಕೂರಿತು—ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ||೧೭|| ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಬಹಳ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೮|| ಹೀಗೆಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳುವವರೆಲ್ಲರು ಈ ಭವಸಮುದ್ರವನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ದಾಟುವರು. ನಾಲ್ಕು ವಿಧದ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ||೧೯||

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾನ್ಯತೇ ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತ್ಯುಸಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧ-
ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಮಹಿಮಾವರ್ಣನಂ ನಾಮಂಚತು ಸ್ತಂಭೋಽಧ್ಯಾಯಃ